

Heel toevallig kwam ik in de bijeenkomst van De Coalitie aan de tafel 'eenzaamheid' terecht. Ik vertelde over het malle idee dat Sylvia Tijssen en ik hadden om op Eerste Kerstdag de deur van het Vadercentrum open te doen voor een kop koffie. Jacqueline de Boor van Staedion vroeg verder niets en geloofde er kennelijk in om nu eens te stoppen met het schrijven van dikke en interessante nota's over eenzaamheid, maar gewoon iets te doen.

Zonder poes-pas schreef ze een samenvatting van de afspraken, die wij aan onze tafel maakten en liet tussendoor ook weten dat de KERSTBRODEN voor rekening van Staedion mogen worden gebracht. H el ne Bakker van Middin (ook toevallig aan onze tafel) bracht ons in contact met Bakkerij Vlinder en zo kon het gebeuren dat er in heel korte tijd een samenwerkingsverband ontstond, dat tot een succes heeft geleid. In luttele seconden was het niet een project van Sylvia en Louise, maar werd het ONS project. Ik werd er een beetje mee overdonderd en dat proces heeft zich eigenlijk voortgezet. Iemand vroeg of wij het goed vonden dat hij de muziek verzorgt; een supermarkt op de Gouverneurlaan zette zijn steentje bij zonder het te vragen. Eigenlijk hebben wij aan niemand om medewerking gevraagd. Het gebeurde spontaan.

H el ne Bakker van Middin zou langs komen, maar later bleek dat ze daarmee had bedoeld dat ze als   n van de eersten binnen liep en haar professionaliteit de gehele ochtend voor meer dan 100% heeft gebruikt.

Als ik de tafels tel, dan denk ik te moeten rekenen dat wij toch zeker 70/80 mensen hadden rondlopen en als onze gasten weg gaan met de vraag of wij hetzelfde volgend jaar weer gaan doen, dan hoeven wij niet meteen naast onze schoenen te gaan lopen, maar mogen toch wel voorzichtig vaststellen dat het een succes is geworden.

Ik heb opmerkingen gehoord als: 'nu wist ik vanmorgen waarom ik mij mooi moest aankleden'. Dan die meneer, die in zijn uppie aan een tafel ging zitten. Dat was niet voor lange tijd, want H el ne ging meteen bij hem zitten. Zo kan ik nog wel

doorgaan. De sfeer was een beetje ouderwetse Hollandse huiskamer in de ochtend-uren van Eerste Kerstdag met op de achtergrond kerstmuziek. Overigens was er ook iemand, die meteen maar vroeg wat WIJ op Oudejaarsavond van plan zijn. Voorzichtig zei ik dat wij dan thuis aan de oliebollen zitten.

Waar ons plan in eerste instantie was om eventueel overgehouden kerstbrood buiten het Vadercentrum te verdelen, is ter plaatse besloten om sommige mensen niet alleen in het Vadercentrum heerlijk te verwennen, maar ook een tasje met lekkernijen - waaronder een stuk Kerstbrood - voor thuis mee te geven. Je begrijpt hoe dat is ontvangen. Onder de twee kerstbomen lagen cadeautjes. Onder   n boom voor kinderen en onder de andere voor enkele volwassenen. Het winkelen voor deze cadeautjes deed ik in de Weggeefwinkel

(kosten: nihil ; opbrengst: een verrassend gezicht!). Sylvia Tijssen moest nog wel een paar mensen even opbellen om hen eraan te herinneren dat het Eerste Kerstdag was en dat was afgesproken dat ze koffie in het Vadercentrum zouden komen drinken. Schattig h  !! Zij kent de mensen, die aan geheugenverlies lijden. Voor die mensen had Sylvia busvervoer geregeld.

Ik zou nog wel aardige voorvallen kunnen vertellen, maar in het kort heeft die open deur van het Vadercentrum, veel moois opgeleverd. Natuurlijk was ONS project maar een druppeltje in de oceaan, maar toevallig wel ONZE druppel !!!

Ik wens iedereen een goede jaarwisseling toe en voor het nieuwe jaar alle goeds met voortgang van ons SAMENWERKINGSVERBAND de Coalitie Laak.

Louise Roeleveld

